

ИЛЬЯ ТУКТАШ

К. В. ИВАНОВ ТВОРЧЕСТВИ ТАТА ЧĂВАШ ФОЛЬКЛОРĔ

I.

Литература историне тĕпченĕ чух эфир нимĕнрен малтан çакна куратпăр: пур аслă писательсемпе поэтсемпе те хайсен пултарулахне халăх творчествин сĕткенĕсемпе çеçкелентерсе пынă. Пирĕн чăвашсен революциченхи поэтĕсем халăх творчествипе питĕ анлăн усă курнă. Çавна пула вĕсем сырнă произведенийсенчен чылайĕшĕсем, сăмах халлĕнх, халăх хушшинче сарăлса, пурăна-киле халăх произведенийĕсем пек пулса кайнă. Кăна темĕн чухлĕ тĕслĕхсемпе те çирĕплетме пулат. Сăмахран, М. Ф. Федоров хайĕн «Арçури» ятлă поэmine иртнĕ ĕмĕрĕн тахăрвунăмĕш çулĕсенче сырнă. Пичетленессе вăл 1908-мĕш çулта пичетленнĕ. Çапах та йăна пичетрен тухиччене чăвашсем хушшинче мĕн пур юмахçă-халапçăсем тенĕ пек пĕлсе тăнă. Тепĕр факт: К. В. Ивановăн «Нарспи» ятлă поэми пичетрен тухнă-тухманах халăх хушшине çав тери хăвăрт сарăлса, фольклорăн чи паха шедеврĕсемпе пĕр танах вилĕмсĕр пулса юлнă.

Халăхпа писатель творчестви хушшинче икĕ тĕрлĕ çыхăну пулса пырат. Пĕр енчен писатель хай, халăх творчествипе тĕплĕн усă курса, хайĕн произведенийĕсене унăн сĕткенĕпе чечеклентерет, тепĕр енчен халăх та хайне çывăх шухăшлă произведенийĕсене пĕтĕмĕшпех йышăнса, йăна хайĕн фольклор репертуарне кĕртет. Çапла вара хăш та пĕр чухне аслă генисен произведенийĕсем темиçе ĕмĕр иртнĕ хыççăн халăх хушшинче ятсăрах çÿреççĕ.

Çак фактсем пире акă мĕнле вывод патне илсе тухаççĕ: чи витĕмлĕ те нухăсан вилми произведенийĕсен хăвачĕ—вĕсем халăх кăмăлĕпе уйăралми тачă çыхăнса танинче. Вĕсем халăх ĕмĕчĕсенчен çуралса тухаççĕ, халăх сăмахлăхĕпе пуянланаççĕ, вара историе халăх сăмахлăхĕн чи сÿллĕ пусăмĕнчи произведенийĕ пек пулса ырнаçса юлаççĕ. Çавăнпа вĕсем вилĕмсĕр, мĕншĕн тесен халăх хай вилĕмсĕр. Ахальрен мар А. М. Горький Пĕтĕм Союзри Совет Писателĕсен пĕрремĕш съездĕнче çапла каланă:

«Я снова обращаю ваше внимание, товарищи, на тот факт, что наиболее глубокие и яркие, художественно совершенные типы героев созданы фольклором, устным творчеством трудового народа. Совершенство таких образов, как Геркулес, Прометей, Микула Селянинович, Святогор, далее доктор Фауст, Василиса Премудрая, иронический удачник Иван-дурак и наконец—Петрушка, побеждающий доктора, попа, полицейского, чорта и даже смерть,—все это образы, в создании которых гармонически сочетались рациона и интуицию, мысль и чувство. Такое сочетание возможно лишь при непосредственном участии создателя в творчестве действительности, в борьбе за обновление жизни».

* * *

Чăваш поэзийĕн классикĕ Константин Васильевич Иванов патша Российĕн «халăхсен тĕрми» пулса тăракан саманинче пурăннă. Çав саманара вак халăхсен пурнăçĕ пушшех те йывăртарах пулнă. Вĕсене пĕр енчен патша колонизаторĕсем хĕсĕрленĕ, тепĕр енчен хайсен харампырĕсем—улпутсем, ку-

лаксем, нупсем вĕсен юнне ĕмсе пурăннă. Çав пурнăç хĕн-хур саманара чăваш халăхĕ хайĕн культурина аталантарасси çинчен калаçмалли те пулман. Анчах вĕри чĕреллĕ «Нарспи» авторĕ К. В. Иванов, обществон кивелсе пăнтăхнă законĕсене хирĕç тăнаскер, хайĕн шăпи телейсĕр иртнĕ пулин те, халăхĕн ĕмĕтне ĕненнĕ, унăн пулас телейне шанса пурăннă. Çавăнпа та вăл хайĕн ĕçĕнче нимĕнрен малтан халăх чунне, халăх кăмăлĕпе туйăмĕсене, халăх ĕмĕтне тĕрлесе хăварнă. Çакна вăл тăван халăхĕн пурнăçне, унăн йăлисемпе уявĕсене, юрисемпе такмакĕсене тата халапĕсемпе юмахĕсене тĕплĕн вĕреннине тума пултарнă.

К. В. Иванов фольклорпа мĕн тери анлăн усă курнине унăн кашни произведенийĕнчен курма пулат. Вăл чăваш хушшинче çÿрекен юмахсене тĕплĕн пуçтарнă, вĕсене савăласа илемлетнĕ, халăх юрисем нумай çыра-çыра илнĕ, вĕсемпе астан усă курнă, халăх сăмахлăхĕпе усă курса татах та пысăкрах та илемлĕрех произведенийсем çырма ĕмĕтленнĕ. Анчах та пирĕн, талантлă поэт хайĕн творчествинче фольклорпа мĕн тери тата мĕнле майсемпе усă курни çинчен тĕплĕнрех пĕлес тесен, чăваш фольклорне пухас ĕçри хăш-пĕр паллăрах фактсем çинче кăштах чарăнса тăмалла.

II.

Чăваш фольклорĕ, ытти халăхсен фольклорĕ пек, питĕ авалах пулнă, анчах та XIX ĕмĕрччен йăникам та пухса тĕпчекен пулман. Тĕрĕссипе каласан, XVIII ĕмĕрччен чăваш фольклорĕ çинчен çеç мар чăваш халăхĕ çинчен те сахал пĕлнĕ, XVIII ĕмĕр вĕçĕнче кăна чăвашсем çинчен сырнисем тĕллĕн-тĕллĕн пичетленме пуçланă. Чи малтан чăвашсем çинчен ютçĕршыв сынни Миллер «Описание живущих в Казанской губернии языческих народов» ятлă кĕнекере кĕскен сырса кăларнă. Унччен малтан чăваш халăхĕ çинчен Страленберг «Историческое описание северной и восточной части Европы и Азии» ятлă кĕнекере сырнă пулнă, анчах вăл тĕплĕ сведенисемех парайман. Капчакпа чăвашсем çинчен сырнисем П. И. Рычков, Лепехин, Паллас, Фольк, Георги т. ыт. кĕнекисенче те тĕл пулаççĕ.

Кунта çакна палăртса хăвармалла: чăвашсем çинчен сыракан авторсем нимĕнрен малтан вĕсене этнографи тĕлĕшĕнчен ытларах çутатса пама тăрăшнă. Халăхĕн духовнăй культури вĕсене сахал интереслетнĕ, çавăнпа чăваш фольклорĕ те вăл вăхăтри тературара хайне тивĕçлĕ вырăн йышăнайман.

Чăваш фольклорĕн тĕслĕхĕсем чи малтан А. А. Фукс кĕнекинче («Записки о чувашах и черемисах Казанской губернии». Казань, 1840) пичетленсе тунă. Фукс хай чăвашла пачах та пĕлмен, çавăн халăх поэзийĕн лайăх тĕслĕхĕсене те суйласа ит пултарайман. Вăл хай кĕнекинче илсе кăтартнă 2 чăваш юрине нухăш енчен те чăваш фольклорĕ чи паха тĕслĕхĕ тесе шутлама çук. Унтан та ытларах: Фукс чăваш чĕлхине питĕ чухăн тесе шутламан. Ун шухăшĕпе пĕтĕм чăваш чĕлхинче те 1646 сăçĕ пулнă иккен!

Ĕлĕкхи саманара чăваш чĕлхи çинчен çапла хăшлакансем пĕр Фукс анчах пулман. Шап та

Укерчĕк сине: „Нарспие Сетнер вӑрманта тӗл пулни“ („Нарспи“ поэмӑран). Укерчĕкне Г. Харламповеv художник тунӑ.
(В. Кудрявцев фото-репродукциӗ).

ҫав шухӑшах тата 15 сул иртнӗ хыҫҫӑн ҫавашсем ҫинчен тӗрлӗ „заметкӑсем“ пухса ҫӱренӗ генеральный штаб, офицерсем каласа панӑ. Вӑсем Россия империйӗн статистики валли материалсем пухса ҫӱренӗ пулни та, ҫав майпа ҫавашсем ҫинчен те хӑш-пӗр сведенисем тӑратнӑ. Каярахпа вара вӑл сведенисем М. Лаптев ҫырнӑ „Материалы для географии и статистики России, собранные офицерами генерального штаба; Казанская губерния“ (1861 ҫ.) ятлӑ кӗнекере пичетленсе тухнӑ. Акӑ мӗн каланӑ ҫав кӗнекере ҫаваш халӑхӗн чӗлхипе духовнӑй культури ҫинчен:

„О развитии чувашского народа вообще можно сказать, что оно стоит пока очень низко; лучшим доказательством этого служит их язык, — язык бедный, скудный, особенно в выражении отвлеченных понятий. В нем всего полторы тысячи слов. Когда приходится чувашину сказать о том, что выходит из круга его понятий, он прибегает не к голове, а к горлу и жестам. Скудость выражения, чувств, понятий яснее всего высказывается в их песнях“ (246 стр.).

Ҫаваш халӑхӗ ҫинчен ҫапла шухӑшсем сарни, паллах, унӑн пурнӑҫе, чӗлхипе, культурипе тата искусствипе анлӑн интересленме чӑрмантарса тӑнӑ. Кӑна эпир ҫавашсем ҫинчен ҫырнӑ литературӑна шутласа тухнинченех те питӗ лайӑх курма пултаратпӑр.

Ҫаваш этнографийе фольклорӗ ҫинчен ҫырнӑ татъясем 1846—1877 сулсем хушшинче Хусанти

Императорский Университет ҫумӗнче тухса тӑракан „Известия общества археологии, истории и этнографии“ ятлӑ журналра пичетленӗ. Вӑсенчен уйрӑмӑнах Спиридон Михайлов ҫырнӑ „Чувашская свадьба“ (1852 ҫ.) тата „Чувашские разговоры и сказки“ (1853 ҫ.) ятлӑ очерксем паха вырӑнта тӑраҫҫӗ. Спиридон Михайлов, ҫаваш хушшинченех тухнаскер, Чикме хулинчи Земский суд ҫумӗнче переводчик пулса пурӑннӑ тата исправник патӗнче письмоводительре ӗҫленӗ. Ҫав вӑхӑтрах вӑл Хусан губернинчи статистический комитетӑн член-сотрудникӗнче тӑнӑ. Спиридон Михайлов хӑйӗн ӗмӗрӗ тӑршӗнче ҫавашсем ҫинчен пайтах статьясем ҫырса пичетлесе кӑларнӑ. Ҫав паха ӗҫсемшӗн ӑна Императорское географическое общество кӗмӗл медаль парса парленӗ.

Малалла ҫаваш фольклорне пухас енӗпе Риттик А. Ф., Мальхов, Регули, Буденц т. ыт. хӑш-пӗр ученӑйсем ӗҫлекеленӗ.

Ҫапла ӗнтӗ, ҫаваш поэзийӗн классикӗ К. В. Иванов ҫураличчен, ҫаваш фольклорӗн хӑш-пӗр тӗслӗхӗсем ҫав асӑннӑ кӗнекесенче кӑна пичетленсе тухнӑ пулни. Анчах ҫав авторсенчен пӗри те вӑл фольклора наука кӑтартнӑ пек тӗпчесе санаман, унӑн художествӑллӑ пуянлӑхӗсене тарӑнӑн уҫса кӑтартман. Фольклор произведенийӗсене вӑсем е иллюстраци материалӗ вырӑнне, е тата халӑх поэзийӗн тӗслӗхӗсем вырӑнне ҫеҫ паркаланӑ.

Ҫак тапхӑрти фольклористсем хушшинче икӗ тӗрлӗ юхӑм пулсанса кайнине палӑртма пулат. Пӗр енчен халӑх творчествин пӗтӗм социаллӑ шухӑшне пытарма е сирсе яма тӑрӑшакан дворянла фольклористикӑн туртӑмӗсем сисӗнме пуҫлаҫҫӗ, тепӗр енчен—миссионерсемпе пуп таврашӗсем пуҫсене ҫӗклеҫҫӗ. Малтанхи юхӑмӑн представителӗсем фольклорта нимӗнле класлӑх та ҫук, тесе вӑрентнӗ пулсан, иккӗмӗш юхӑмра тӑраканнисем фольклор произведенийӗсем урлӑ халӑх хушшине тӗн сӗрӗмӗ сарма, чиркӱ авторитетне ытларах ҫирӗpletме тӑрӑшнӑ. Ҫак шухӑшпа ҫаваш фольклорне пухас ӗҫе миссионерсем, пуп таврашӗсем хутӑнаҫҫӗ, турӑ ҫырни ҫинчен, христос тӗнӗ ҫинчен калакан легендӑсем фабрикацилесе пичетлеме тытӑнаҫҫӗ. Авалхи тӗне пӑрахасшӑн мар пулни ҫавашсем хушшине вӑсем ҫав шухӑшсене вӑйпах сарма тӑрӑшаҫҫӗ.

Анчах та ӗҫхалӑхӗн сарлака массисем миссионерсен шухӑшӗсене ирӗккӗн йышӑнман, вӑл шухӑшсем питӗ тӑкӑскӑн кӑна сарӑлма пултарнӑ. Халӑх пупсемпе миссионерсене хирӗҫ хӑйӗн вичкӗн сӑмахлӑхӗпе кӗрешме тытӑннӑ. Юмахсенче, юрӑсенче, пословица-сенче лупсене темӗн тӗрлӗ вӑйлӑ та ҫивӗч сӑмахсемпе питленӗ, вӑсенчен тем пек вӑйлӑн мӑшкӑласа кулнӑ.

III.

Ҫакӑн пек пулни кивӗ саманан ирсӗр йӑлисене харсӑррӑн питлекен сӑваҫӑ К. В. Иванов умӗн кӗнекесене кӗрсе юлма пултарнӑ ҫаваш фольклорӗн пуянах мар наследствин. Вуланӑ-и К. В. Иванов вӑл кӗнекесене, е вуламан-и,—кунта ун ҫинчен сӑмах пымасть, анчах пирӗншӗн ҫакӑ паллӑ: хӑйӗн вӑхӑтӗнчи чи прогрессивлӑ идеясемпе хавхаланнӑ поэт кӑмӑлӗ, вӑл кӗнекесене вуланӑ пулсан та, вӑсемпе нимӗн чухлӗ те килӗшме пултарайман. Мӗншӗн тесен вӑл хӑйӗн халӑхӗн сӑмах пуянлӑхне те, фольклор пуянлӑхне те питӗ лайӑх пӗлсе тӑнӑ. Ӑна вӑл хӑйӗн вилӗмсӗр „Нарспи“ поэмипе тата пӗтӗм чуна килентерсе тӑракан сӑваплӑ юмахӗсемпе ҫирӗpletсе

паня. Саванпа та К. В. Иванов творчествине въл вӑхӑтри ирсӑр саманан пӑнтӑхнӑ йӑркисене хирӑс хӑрӑллӑн протестлекен творчество тесе сӑс мар, чӑваш халӑхӑн чӑлхипе пӑтӑм духовнӑй культури сӑнчен элек саракансене питлесе, вӑсен юрӑхсӑр теорийӑсене тӑлӑ-йӑрӑлех аркатса тӑкакан творчество тесе те хакламалла.

Хӑй халӑхӑшӑн сунса тӑракан тап-таса чӑреллӑ поэтӑн, унӑн ирӑклӑ ӑмӑчӑсене ырласа юрланӑ чи малтанхи юрӑсӑн хӑйӑн кӑске ӑмӑрӑ хушшинче сӑлте асӑнӑ шухӑшсене хирӑс сӑс кӑрешме тивмен. Унӑн хӑй таланчӑ аталанӑн вӑхӑтра ӑтемӑн ирӑклӑ ӑмӑчӑсене пӑчлантарса пыракан хура реакциллӑ шухӑшсене хирӑс те вирлӑн кӑрешме тивнӑ. Ун пек шухӑшсене К. В. Иванов вӑхӑтӑнче фольклор урлӑ вӑйлӑн сарма тӑрашнӑ. Малтанхи революци хысӑнхи хура реакци тапхӑрӑнче чӑваш фольклорне тӑлчес ӑсре икӑ хире-хирӑсле вӑй кӑрешнине курма пулат. Пӑр енчен революцилле-демократла элементсем вӑй илсе пырасӑс, тӑлӑр енчен хура реакци предствителӑсем, кадетла буржуази хӑтлевсисем пуӑсене сӑклесӑс. Вӑл тапхӑр сӑнчен ВКП(б) историйӑн кӑске курсӑнче аӑ сапла каланӑ:

„Революци сӑкна кӑтартса пачӑ: либеральнӑй буржуази халӑхпа мар, патшапа союз шыранине, вӑл контрреволюциллӑ вӑй пулса тӑнине, унпа килӑшни халӑха сутнипе пӑрех пулнине кӑтартса пачӑ.

Революци сӑкна кӑтартса пачӑ: работчи класс сӑс буржуалла-демократиллӑ революци сӑлпуӑс пулма пултарнине, вӑл кӑна кадетла либеральнӑй буржуазие хӑссе кӑларма, хресченсене унӑн влиянийӑнчен хӑтарма, помещиксене сӑмӑрсе тӑкма, революцие вӑснӑх сӑтерме тата социализм валли сӑл уса хума пултарнине кӑтартса пачӑ“ (ВКП(б) историйӑн кӑске курсӑ, чӑвашла издани, 113 стр.).

1905—07 сӑлсенчи историллӑ событисем чӑваш фольклорӑн исследователӑсем сӑне те хӑйсӑн влиянине хӑвармасӑр иртсе кайма пултарайман. Кадетла буржуази майлӑ сӑптаракансем хӑйсӑн кӑсӑс пичӑсем сӑнчи „демократиллӑ“ маскисене ытларан та ытларах сирсе пӑрахса пынӑ, ытларан та ытларах патша майлӑ кайса ӑксе, юлашкинчен унӑн чи шанчӑклӑ хӑтлевсисемех пулса тӑнӑ. Сӑк контрреволюцилле хура вӑй фольклорта епле пӑлӑрса тухинне ӑпир Н. В. Никольскийӑн 1905-мӑш сӑлта тухнӑ „Взгляд чуваш на воинскую повинность“ ятлӑ кӑнекинчен питӑ лайӑх куратпӑр. Сӑк кӑнекене Никольский малтанхи страницинчен пуӑласа мӑн вӑснӑ сӑтичченех пӑртен-пӑр ӑмӑтпе—патша правительствине хӑтӑлесе ырлас шухӑшпа сӑрнӑ. „Чӑвашсем патшана служить тӑвасӑс, а патша вӑсене хӑтӑлет, тӑрантарать, сыхласа усрать. Вӑсем хушшинчи хушӑнӑ чӑн-чӑн чӑререн тухакан тарӑн юрату сӑнче тытӑнса тӑрать“,—тесе сӑрать вӑл сав кӑнекен чи малтанхи страницинчех. Кунта авторӑн шухӑшне ӑнлантарса пама та кирлӑ мар,—вӑл ахалех те витӑр курӑнса тӑрать: патша чӑвашсене „хӑтӑлет, тӑрантарать, сыхласа усрать“ пулсан, мӑншӑн юратас мар ун пек патшана, унӑн йӑркисене. Сӑк шухӑша ӑненересшӑн пулнӑ та ӑнтӑ Никольский хӑйӑн кӑнекипе.

Чи прогрессивлӑ идеясемпе хавхаланса пурӑннӑ революцилле-демократ К. В. Иванов савӑн пек монархистла шухӑшсемпе нимӑн чухлӑ те килӑшмен. Анчах та вӑл хӑш-пӑр исследователӑсем каланӑ пек революционер пулман; унӑн, революци ялавне хӑрсӑрӑн сӑклесӑ, патша правительствине хирӑс усӑнах

Ӑ керчӑк сӑнче: „Тӑхтаман килӑнче“ („Нарспи“ поӑмарӑн). Ӑ керчӑкне Г. Харламповев художник тунӑ.

(В. Кудрявцев фото-репродукцийӑ.)

тухма хӑюллӑхӑ те, вӑйӑ те сӑтеймен. Саванпа та вӑл патша правительствин йӑркисене хирӑс урӑх меслетпе, литературӑри творчествӑн ытарлӑрах майӑсемпе уса курса кӑрешме тытӑннӑ. Кӑна ӑпир „Нарспи“ поӑма урлӑ та, савӑласа сӑрнӑ халӑх юмахӑсем урлӑ та курма пултаратпӑр. Сӑкна май ӑпир поэтӑн фольклорпа уса курса сӑрнӑ произведенийӑсене тӑлчесе тухма тивӑслӑ.

IV.

Малтанах каларӑмӑр, К. В. Иванов халӑх пултарулахӑсӑ питӑ интересленнӑ. Унӑн чӑрине чӑваш юрри-сӑввисемпе юмахӑ-халапӑсем сӑс мар, ытти тӑрлӑ искусствисем те хавхалантарнӑ. Сӑмахран, К. В. Иванов мӑн пӑчӑкренех аласта ӑснӑ юратнӑ, сӑрт-йӑр строительствине илемлекен чӑнтӑрлӑ тӑрӑсене сӑнанӑ, вӑсене хӑй тума вӑреннӑ. Чӑмпӑрти чӑваш шкулӑнче вӑреннӑ тапхӑрта, вӑл хӑйпе пӑрле пурӑнакан воспитанниксенчен нума юрӑсем, юмахсем тата ваттисен сӑмахӑсене сӑрса илнӑ. Ухсай Яккӑвӑ кӑтартса панӑ тӑрӑх, К. В. Иванов 1910-мӑш сӑлта, хӑлле, Кайраклӑ ялӑнче фольклор материалӑсем питӑ нума пуӑтарнӑ. Фольклор пухасси вӑл вӑхӑтра пӑр К. В. Ивановшӑн сӑс мар, Чӑмпӑрти шкулта вӑренекен мӑн пур ачасемшӑн хисеплӑ ӑс шултаннӑ. Ку ӑс шкул директорӑ И. Я. Яковлев хӑй ертсе пынӑ. Пухнӑ материалсене нихӑшне те сӑхатман, вӑсене пурне те пӑрле сӑлесе хурса питӑ тӑплӑн усранӑ. Каярахпа вӑл материалсем пӑтӑ-

мёшепе тенё пекех Н. И. Ашмарин алине кусса, чаваш чёлхи словарё тавас ёсре усса юраня. Çав материалсем хушшинче Г. Т. Тимофеев сырна „Тя-хяр ял“, М. Ф. Федоров сырна „Арсури“ поэман төрлө вариантла алсыравёсем т. ыт. япаласем те сыхланса юлна. Вёсене К. В. Иванов хайсен шукулёнчен илсе каиччен пёрре сёс мар вуланя пулас пулат. Вёсем поэта хайне те халәх творчествине тата ытларах юратма, сав творчество тәрәх оригиналла произведенисем сырма хавхалантарня. Поэт чәнах та хавхаланать, пётём чун-чөрипе хөрүленсе кайса чаваш юмахёсене саваласа илемлетме пуслать тата сав вәхәтрах „Нарспи“ поэмана сырма тытәнат. Эпир кунта чи малтан К. В. Иванован юмахёсене пәхса тухәпәр.

V.

К. В. Иванов мён пурё висё юмах саваласа сырса хаварня: „Икё хөр“, „Тимёр тылә“ тата „Тәләх арәм“. Малтанхи икё юмахён сюжетне поэт халәх юмахёсенчен илнө, висёёмөшөн сюжетне хай әсөнчене хушәшласа кәларня темелле, мөншён тесен халәх творчествин репертуарёненче ун пек сюжетсем пачах та тёл пулассё.

„Икё хөр“ ятлә кёске юмахән содержанийё сакән пек. Ашшө хайён аслә хөрөпе кёсөн хөрне висё ыйту парать: сак сёр синче мён мәнтәр, мён тутлә, мён сөмсө? Аслә хөрө сәпла ответлет: сёр синче санән кәвак лашу мәнтәр, пыллә карас пит тутлә, мамәк тўшек пит сөмсө, тет. Аслә хөрөн ответне ашшө төрөс тесе ырат, уншән әна хай пуянләхөн суррине халалать. Кёсөн хөрө ашшө ыйтәвёсене хирёс пачах урәхла ответсем парать, вәл сәпла калать: төнчере сёр пуян, ыйхә тутлә, алә сөмсө (мөншён тесен, темёлле сөмсө мамәк минтер синче ыртсан та сын хайён пусё айне алине хума юратать), тет. Ашшө ку ответсене төрөс мар тесе шутласа, кёсөн хөрне килтен хаваласа ярат.

Ёлөкхи кивё саманан йөркисем пётёмөшпех ултавлала мәшкәл синче никёсленсе тәвә. Этемён обществәри хакне әс-пуспа пултаруләх мар, мулла пуянләх татса панә. Мулла пуянләх пулсан, обществәри ырян та, хисеп те, чап та пуля. Хайсен чөрисенче төрөслөх хөлхемне сөклесө сурекен, анчах та мулла пуянләх тытайман этемсем вәйлисем умөнче йәпәлтатмалла, вёсене пәхәнса тәмалла пуля.

Капитализм условияёсенче этем обществин отнөшенийёсене укса мён тери пәсса яни синчен К. Маркс сәпла сырня:

„...деньги суть всеобщее превращение „индивидуальностей“, которые они превращают в их противоположность и придают им свойства, обратные их собственным свойствам.“

В качестве этой извращающей силы выступают они затем и против индивида и против общественных и тому подобных связей, претендующих на то, чтобы быть существами для себя. Деньги превращают верность в неверность, любовь в ненависть, ненависть в любовь, господина в слугу, безрассудства в рассудок и рассудок в безрассудство“ (К. Маркс, Философско-экономические рукописи).

Капитализм саманин сав тискер йәлисене эпир К. В. Иванован «Икё хөр» ятлә юмахёнчен те лайх курапәр. Кунта хайне пурнәс законёсем парса ларакан сын ырянне картакан тәмсай старике юрас тесе, уән аслә хөрө куç-көретех төрөс мар сәмах-

сем калать пулин те, старик ун сәмахёсене төрөсө кәларать, м. т. әна чәннипех те хай лаши нимёнрен мәнтәр, хай сывәракан тўшек нимёнрен сөмсө, хай сисе пурәнәкан караслә пыл нимёнрен тутлә,—пёр сәмахпа каласан, хайён мулө нимёнрен вәйлә критери.

Висё ыйту тупсәмне эгоист-старик хайён чунне киллентерекен вак-төвөксемпе төрөслөхе кәларать. Анчах та Иванов сак ирсёр йөрөкепе ниөпле те килөшме пултараймасть. Төрөслөх ни укçара, ни муллара, ни этем чунне киллентерекен вак-төвөкре мар. Төрөслөх нимёлле вак-буржуаллә эгоизма та пәхәнма пултараймасть. Төрөслөхе тасаләхра тытас тесен, никам умөнче те чуралла йәпәлтатмалла мар. Сак сул сине тәратать те К. В. Иванов старикөн кёсөн хөрне, вәл, хайён аппәшө пек, ашшө умөнче ыр ятлә пулассишөн сунмасть, хайне мён пулассинчен нимён хәрәмасәрах, явленисене мёнле әнланать, савән пек каласа парать.

Халәх юмахёсенче кун пек сюжетсем нумай тёл пулассө. К. В. Иванов саваланя юмахпа сав сюжетлә ытти юмахсем хушшинчи уйрәмләх ақ сакәнта: халәх юмахёсем кёсөн хөрөн аслә отвөчөсене ытларах сөклесө пулсан, Иванов юмахёнче—кёсөн хөрө төрөслөхшөн асап тўсөме тивет. Кәна К. В. Иванов ёлөкхи саманан ирсёр сән-сәпатне төрөс сәнласа кәтаргас тесе сәпла туня. Вәл саманара төрөслөхпе мала тухма пулман. Капитализм самани пурнәс төрөслөхне таптаса путарса пыня. Сакна Иванов питө лайх чухланя, чухланя сөс те мар, сав төрөслөхшөн никам умөнче те чөтресе тәма кирлө маррине сирөплөтсе панә.

Сәпла ёнтө, К. В. Иванов халәх юмахён идеине татах та ытларах тарәнлатса, социаллә шухәшпа сивөчлетнө. Сакна пирён хәш-пёр исследовательсем әнлансах ситереймөсө. Савәнпа та вёсем Иванова нимёнрен малтан халәх юмахёсене литература меслөчөсемпе сөс илемлетсе тарәнлатня поэт пек кәтаргасө. Ку төрөс мар. К. В. Иванов халәх юмахёсене илемлетнипе пөрлөх, пуринчен ытларах социаллә шухәшсөмпе тарәнлатня. Кәна эпир уән тепөр юмахёнчен те питө лайх курса тәратпәр.

* * *

«Тимёр тылә» ятлә савәллә юмахән содержанийё сакән пек. Таса мар, тәвәр пуртре пурнәкан суккәр чаваш тухатмәш-карчакән тимёр тылә пур. Сав тимёр тылә пуләшнине карчак хайён кёсөн кинён пусө сөме шухәшлат. Кинө тәванёсем патне курма кайса килөсшөн, анчах карчак әна малтанәк ямасәр тәрать, висёёмөш хут йәләннә хысән тин хәнана кайма ирөк парать. Сав хушәрах вәл «кинён пусө сөме» кавар туса ситерет. Кинө савна сисет те, висё асамлә юсман пөсөрсө хатөрлет. Сакән хысән кёсөн кин сула пустарәнса тухать. Вәл тухнә-тухманах тухатмәш хайён тимёр тыллине „кинён пусө сөме“ кәларса ярат. Тимёр тылә нимён айәпсәр сәмрәк кинө икө хутчен хаваласа ситет, анчах та кинө хайён асамлә юсманёсене пәрахса хәвара-хәвара хәтәлат. Висёёмөш хутөнче кин, хайён тәванёсем патне ситсе үкнөскөрөх, никам та пурте кертменнине пула юлашки юсманне ывәтәтә те, хәрәнипе хай те вилсе каять. Тимёр тылли кинён пусө сөнеймен пирки каялла шалтлатса тәвәрәнса тухатмәш-карчакәнне хайөнне пусө касса татать. Сав қасах тата пуян сыннан арман пөвийө тәтәлса каять. Сәпла вөслөнет К. В. Иванов саваланя иккөмөш юмахө.

Ку юмахра эфир нимёнрен малтан Иванов чавашсен тешмеш йалисенчен майшкәласа кулнине тата çав йәласен социалла тымарсем астан тытанса килнине усса панине куратпәр. Патша саманинче тётём чавашсем хушшинче юмәсsemпе тухатмайшем төрлөрен тешмешлөхсем сарса халәха улталаса пурәннә. Çав тешмешлөхсем „Тимёр тыла“ юмахри кёсөн кин пек нимён айәпсәр таса чөреллө этемсен пурнәсесене минтретсе пынә. Халәх тешмешлөхе ёненет, унтан хәтәлмалли төрлөрен меслетсем шырать (асамла юсмансем çинчен аставәр!), анчах та тётёмлөх лачакине путса ларнә халәха çав асамла юсмансем те хәтараймаçсө. Çәләнәç кунта урәххинче шырамалла. Вәл—тухатмайшемпе юмәсене ёненме пәрахасси, вөсене хәйсене төпө-тымарөпөх төп тавасси. Çакән пек композиципе тавать те Иванов хәйён юмахне. Тимёр тыла куça сүпө кертнипе тухатмайша тухнә карчәк хәйён тухатәвөсемпе нимён айәпсәр чунсене пөтерсе пырать пулсан, текех апла ан пултәр тесе, әна хәйне пөтермелле. Çавәнпа та ёнтө, тешмешлөхпе сөс темөнге хәрушә хаяр вәй пулса тәнә тимёр тылла Иванов тухатмайш çине вөскөртсе ярать, унән пуçне татса ывәттарать. Мөншөн тесен; тимёр тыла мар кунта айәплә, халәх хушшине тешмешлөх саракан тухатмайшем айәплә. Ку сөс те мар: çав тешмешлөхсем пуянсемшөн кәна, халәха улталаса, тётөмре тытса усрама усәллә пулнә. Çавәнпа та Иванов вөсене те хөрхөне тәмасть, тухатмайш пөтнине пөрлөх пуян çыннән арман пөвине те таттарса ярать. Эхөр те эфир төрлө армәç-асамçәсемпе тухатмайшем урә халәх куçне суккәрлатса тәрәтәр пулсан, пөтөр, шар курәр вөсемпе пөрле хәвәр та!—төсшөн Иванов çав тётөм пагшәләхән тешмеш саракан предствителөсене. Кунта ёнтө эфир Иванов хәйён халәхне сүтта кәларассишөн, төрлө тешмешлөх тытканөнчен хәтарассишөн чунтан чөрөрен суннә просветитель пулнине куратпәр.

Ку юмахән халәх хушшинче сүрекөн варианчө урәхларах. Унта тимёр тыла тухатмайш-карчәк пуçне касса татни те, пуян çыннән арман пөвийө татәлса кайни те сук. Ун ыранне — ирхине кинөн пиччөшөсем ывәлхөсене апат пама тухаçсө те карта юписем сүмне пыршәсем кумса хәварнине кураçсө. Вөсем çав пыршәран хөлөх тәваçсө, унтан көсле çине хурса калама тытанәсө. Көсли көвө ыранне этем чөлхипеле хурләхлә юрә юрлама пуçлать. Пиччөшөсем әна сүп шәтәкне ывәтәсө, вара көслөрен вөсен хуп-хура йәмәкө пулса тәрәть.

Халәх юмахөн идеи те киревсөр тешмешлөх халәха төп тунине кәтартса парать, анчах кунта этем пөрре пөтнө пулин те, пурөпөр чөрөлсе тәрәть. Çакәнә ёнтө халәх юмахөн оптимизмө. Анчах К. В. Ивановлән юмахән оптимизмө те, социалла витөмлөхө те питех кирлө пулнә. Çавән пирки вәл халәх юмахөн вөсне уләштарса, татах та тарәнрах, витөмлөрөх, обществән кивө йөркисене вичкөнтөрөх питлемелле тунә.

* * *

Виçсөмөш юмахөн („Тәләх арәм“) содержанияйә çапла. Виçө пөр тәван сәмрәксем вәрçәра çапәçәсө. Вөсен арәмөсем, хәйсөн упәшкисенчен хәшө чөрөпө хәшө вилнине пөлөс тесе, кашәксем ывәтәсө. Көсөн кинөн кашәкне юн тулать. Вара вәл упәшки вилни çинчен пөлөт те әна шырама вәрçә хирне тухса каять. Вәрçә хирөнче әна икө аслә пиччөшө

төлпулаçсө, шәллө аста ыртнине каласа парәçсө. Çакән хыçсән көсөн кин хәйөн юратнә упәшкине шыраса тупса, унән виçө сүс пөрчийөпе сәкәнса вилөт.

Ку юмаха К. В. Иванов 1907—08 ç. ç. сүрнә. Çав сүлсем умөн ырас правительствшөн әнәçсәррән иртнө япун вәрçi пысәк кәмәл-туйәмлә сәмрәк ачана — Иванова — хумхантармасәр хәварма пултарайман. Вәрçәра пөтнисөн семьисем тәләха тәрса юлса тертленнисем, аманса, суранланса, алсәр-ураçәр таврәннә салтаксен ылханлә шәпи, вәрçә хыçсәнхи хурләхлә та юхәнчәклә пурнәсән төксөм төрленчөкөсем, — сәксем пурте, ик-виçө сүл иртнө хыçсән та, Ивановән кәварлә чөрине нихәсән түрленми чөрө суран пек ыраттарса тәнә. Патша вәрçi халәхшән сиенли çинчен, вәл халәха хөн-хурпа асапсәр пуçне нимөн те пананни çинчен пөэт чәваш халәхне каласа пама пулнә. Анчах мөнге майпа ситермелле-ха сәк төрөслөхе тётөмлөхре сөхөрленекөн халәх умне? Ун çинчен калама жандармери йытгисем сәвар устарман, савәнпа та Иванов чөерөх меслет шыраса тупать, — вәл сәв шухәша юмах урә каласа парать. «Тәләх арәм» юмаха вуланә чух пирөн умма вәрçә хирөн хәрушә та тискер картинөсем, унта-кунта сапаланса ыртакан ятсәр геройсен пуç шәмийөсем, сөтөк-сәтәк тумланнә тәләх-туратсем чән-чән пурнәсри пек тухса тәрәсө. Çакәнпа пөрлөх эфир пөэтән гуманитарлә идеисене әнланса илетпөр, вәл пысәк сәспәллипе сүрәнәкан этеме пөтөм чун-чөрөпө юратнине, әна нимөн төлсөр-йөркөсөр пөтөрнине хирөс хөрүллөн протестлинине туйтпәр. Çапла ёнтө К. В. Иванов хәйөн юмахөсемпе кивө пурнәсән чуна илекөн тискерлөхөсене хирөс, этем тивөслөхне таптаса тәкнине хирөс, мул умөнче чуралла чөгресе тәнине хирөс, халәха пәчлантарса минтретекөн тешмешлөхе хирөс протестленө. Халәх творчествин төслөхөсене вәл литературәна сәплипөх, нимөн уләштармасәр мар, төпрөнөх сөнетсе, эмоцилле вәй парса, социалла идеясемпе тарәнлатса, сивөчлөнтөрсө көртсе пынә. Çавәнпа та вәл юмахөсем халө те хәйсөн художөствәллә пахаләхөпе социалла хәкне сүхатмаçсө.

VI.

К. В. Ивановән төлөмелле вәй-хәвачө пөр вәхәтрах темиçө төрлө өс туса пынә. 1906—08 сүлсенчөх вәл хәйөн вилөмсөр «Нарспине» сүрса пөтерөт. Унән сюжетне пөэт астан илни çинчен төрлөрен шухәшөсем сүрөсө. Хәшөсем каланә тәрәх, әна К. В. Иванова Чөмпөрти шукул хуралси И. М. Маркелов (Чалдун) каласа панә пулать, теприсем пөлтөрнө тәрәх вәл сюжета К. В. Иванов Гаврил Кореньковран илтнө имөш. Сәк икө төрлө каласусөнчө пөрпөклөх те пур: лөшөсем те, кусем те „Нарспи“ сюжөчө халәх хушшинче халап халлөн сүрени çинчен ёнентөрсө парәçсө. Апла пулсан, пирөн К. В. Иванов „Нарспи“ сюжетне астан илнине пөлөс пулсан, чи малтан чәваш юмахөсене пәхса тухмалла Пур-и вөсен хушшинче „Нарспи“ майлә сюжетсем е әна аякран сөс аса илтөрекөннисем анчах төл пулкалаçсө.

„Нарспи“ содержанияйне пурте пөлөсө. Вәл — икө кәвар пек вөри чөреллө сәмрәкән төлейсөр юратәвө Төп идея — юрату пуянләхра, мулра мар, пөтөпөри чунтан сәвса пурәннинчө. Вәл юрату капиталистла обществән ирсөр йәлисене пәхәнма пултараймасть. вәл—ирөклө юрату пулмалла.

Пур-и пирөн чәваш фольклөрөнчө сәкән пек мо-

тәсем? Пур. Ана эфир ак сак халапран лайах куратпяр. Пёр сәрме-пуян чавашан виçе хёр пулна. **Икә** асла хёрне старик хай пекех пуян сынна качча **зарать**, кёсённи, ашше ирёкне пәханмасарах, хайён ч **нә** юратна, нимён килсёр-суртсёр кётүсе тухать. **Ку** хёрён асла аппашёсем, пуянсене качча тухна **лян** те, пурна-киле чуханланса кайса телейсёре **тухаçсё**, кётүсёне пёрлешни — пурлаҳ та тавать, телей те тупать. Вывод: телей—пуянлахра мар.

Шап та шай „Нарспи“ поэмән идеил Кун пек сюжетсем чаваш халапёсем хушшинче татах та пур. Вёсем тарах эфир „Нарспи“ поэмән тәп мотивёсем чавашах та халах хушшинчен суралса тухине куратпяр. «Нарспи» поэмән сюжетне К. В. Иванов Маркеловран илтнә-и е урәххинчен-и, — вәл пире халь кирлех те мар, мёншён тесен, кирек епле пулсан та, вәл халах хушшинче пайтах палла япала пулна. Анчах К. В. Иванов илтнә халапа мёнле илтнә саплипех саваласа паман, вәл пысак художник пулна, саванпа халах хушшинчи сюжет ана хайён произведенийёнче каласа панә шухашсене халаха сывахрах, анланмалларах тума кирлә пулна. Маларах илсе катарна халах юмахёнчи кёсён хёр активлә дейвисем туни куранмасть. Унан хай телейёшён кёрешесси мён пурё те пёр пусам тунипе кәна (ашше ирёкә урла качча тухни) вёсленет. «Нарспи» пачах урәхла. Ана ашшёсем ирёксёр качча параçсё. Вәл пәлханать, сунать, ашшә-амёш ирёкне хирёс те, вәл вәхәтри обществән йәлисене хирёс те активлән протестлеме тытанать. Юлашкинчен вәл сак кёрешүре хай те пётет.

Сапла вара, К. В. Иванов фольклор произведенийён идеине тата сүләрех пусамә сёклесе, хайён халахне вәл вәхәтри обществәллә пурнаçан пантәхнә йәлисемпе йёркисене хирёс кёрешме чёнет. Кун пек туни, паллах, фольклорти реакцилле-монархистла шухашсене хирёс те кёрешме пулашнә.

Халах яланах хайён ёмёртенхи ёмётне шырать. Вәл ана чән-чән пурнаçра тупаймасть пулсан, юмах-халапсенче, савә-юрәсенче тупать. «Нарспи» поэмәра та чаваш халахә хайён ёмёчёсене шыранә, вәл ёмёте тупас пулсан мён тума кирли синчен пёлнә. Саванпа «Нарспи» поэмәна халах хай поэми вырәнне йышанса, хайён репертуарне сирёп кёртсе хаварна, ана чёлхерен-чёлхене каласа сүренә, унпала кётсе ситнә чуна йәпатнә, пулас шанчәка хавхалантарна, йүссе ситнә силле сёклентернә.

* * *

«Нарспи» поэма тәп шухашёпе сёс мар, ытарма сук, илемёпе те, кёмёл шәнкрав пек янраса тәракан савви-кёввисемпе те халаха питә сывах произведени. Поэт сураличчен 50 сүл ёлёрех «чаваш чёлхинче мён пурё те 1646 сәмах анчах» тесе ләпёртетнә пулсан, вунсичё сүлхи Ивановән генийё чаваш чёлхин пётём пуянлахеппе янравлахне, вайёпе хаватне кәтартса панә. Вәл ана хай халахён сәмах пуянлахне, савви-юррисене, юмах-халапёсене тәплён пёлсе тәнипе сёс тума пултарнә.

К. В. Иванов хайён творчествинче фольклорпа мёнле усә курнине пәхса тухар.

К. В. Иванов халах поэзийён мён пур тәсләхёсемпе формисене питех те лайах пёлсе тәнә. Пёлсе тәнә сёс те мар, вёсемпе хайён произведенийёсенче пултаруллах усә курна. Чи малтан вәл хай саввисене халаха анланмалларах пултәр тесе, халах юр-

рисен формипе сырна. Халах юррисем, тәпрөн илсен, сичё сыпаклә силлабикалла савә формипе калапланса пыраçсё. Вёсем пётёмёшпе тенә пекех таватшар йёркеллә куплетсемлә. Куплетри йёркесем машарән-машарән сыханса пыраçсё. Малтанхи икә йёрки сүтсанталакри е пурнаçри мёнле те пулин явлени синчен санласа парать, юлашки икә йёрки юрәçан шалти кәмәл-туйәмёсене усә кәтартать. Саван пек тунине вырәсла „прием психологического параллелизма“ теçсё. Халах юррисен тәп никёсё пулса тәракан психологиллә параллелизм К. В. Ивановән творчествинче те пысак вырән йышанса тәрәть. Ана эфир нимёнрен ытларах „Нарспи“ поэмәра тәл пулатпяр. Акә ун пек тәсләхсем:

Ешәл курәк хушшинче
Сап-сарә чечек үсет;
Асла Силпи яләнче
Нарспи ятлә хёр үсет.

Нарспи илемне кунта автор сар чечекпе танлаштарса кәтартать. Чавашсен кәмәлә тарах ялти чи илемлә хёр—сарә хёр, вәл хирти сар чечек евёрлә. Саванпа та:

Хирти сарә чечекә
Ашә куспа кам пәхмә?
Ун пек лайах хитре хёре
Мёнле каччә юратмә?—

тесе сырать поэт. Ку тәсләхсенче иккёшёнче те автор психологиллә параллелизма усә курна. Малтанхи икә йёркисем чечекпе унан илемә синчен калаçсё, юлашки йёркисем Нарспи илемне чечекпе танлаштарса кәтартасё.

Психологиллә параллелизм меслечёне тунә вырәнсем «Нарспи» поэмәра татах та пур. Акә, сәмахран, Нарспи Михетер килёнче епле хуйхәрсә, чёрине суранлантарса пурәннине автор епле санласа кәтартать:

Хирте ака айёнче
Серем лап-лап касәлать.
Усал хуйхә-суйхәран
Нарспи пусё усанать.
Куллен-кунах тёнчене
Хёвел хёртнёсем хёртет;
Хуйхә-суйхә кунран-кун
Нарспи чёрине снет.

Хайён саввисене халах поэзийён формисемпе усә курса сырнипе К. В. Иванов вёсене халаха сывах, чёрене хумхантармалла тавать. Ку йёркесене вуласа тухсан ирёксёрех Нарспи хуйхи санән чёрүне те ыраттарать, унан вёри куçсүлә санән куçусене те шывлантарать. Нарспи хуйхи—вулакан хуйхи пулса тәрәть.

Иванов саввисенче эфир халах поэзийён ытти формисене те нумай тәл пулатпяр. Сәмахран, анатри чавашсен юррисенче час-часах пулеври подлежащисем нумайлә хисепре, сказуемәйёсем пёреллә хисепре тәнине курма пулать. Халах поэзийён сак форминчен те хәраса тәман талантлә поэт. Унан нумай енлә пуян творчествинче эфир вәл тәсләхсене те куратпяр: Акә вәл:

1) Сёр сёмёрсе каччәсем
Ташлать хапха умёнче.
Пурәнәçсем, ах, аван
Асла Силпи яләнчел

2) Утса-утса пынә чух
Шәнкәртатать тенкисем.

Куҗсемпе пәхнә чух
Каччән чәри сәкленет.

3) Апатланса икә чун
Хәру сәмах калаҗать.
Ватә карчәк—амәшә
Шәппән итлесе ларать...

4) Ырә евчән хапхисем
Уҗалать те хупһань.

К. В. Иванов халәхән пурһәҗне, уһән йәлисене, уявсемпе праҗниксенчи йәркисене тәплән пәлсе тәһә. Вәл вәсене «Нарспи» поэмәра нихәҗән манмалла мар витәмлән те енентерүллән сәнласа хәварһә. Мәнешкел аван җырса кәтартать Иванов авалхи чә-вашсен туй йәркисене! Акә Михетер патәнчә элес-мелес туй сикет. Шалта, пүртре, шур пәркенчәк айәнчә Нарспие ватә кәру Тахтаманна авалхи йәла тәрәх «пәр-пәринпе киләштерсе пурәнма» пил тә-ваҗҗә:

Нарспи, хәрәм, пил сана!
Упәшкунна ан пәрах,
Аван пурән уһпала,
Тату пулар яланах,
Игле әһә, йәваш пул,
Усал җынпа ан җыхлан,
Еҗне еҗле, еҗчен пул,
Кирлә марпа ан хәтлан!

Е тата:

Сывә пулчәр, пур пулчәр,
Ача-пәчаллә пулчәр;
Ырә-тату пурәнчәр,
Усал сәмах ан илтчәр.
Еҗсәр-җийәр, тәвансем,
Емәр пәрле пурәнәр!

Тулта туй халәхә кәрлет кәһә. Нарспие пил туса пәтерчәс. Халә ентә каллех ташә-юрә, вәйә-кулә пуҗланать.

Мәншән шәппән ларатәр,
Мәншән шәппән ларатәр?
Шәппән-шәппән лармаһкән
Шәпчәк чәппи мар әһир,—

тесе юрласа хавхалантараҗҗә туй җыннисем пәрне-пәри. Кунта җырса кәтартһә йәласем те, юррисем те пәтәмешпех халәхән. Халәх ку йәркисене вула-сан, түрех хәйне палласа илет, хәй чунне курать.

Пирән халәхә хәш-пәр поэтсем халәх йәлисене, уһән хәйне расна уйрәмләхне пачах та вәренме тә-рәшмаҗҗә. Халәхән чунне курмаҗҗә вәсем. Җавәнпа та вәл поэтсен сәввисем чунсәр-чәресәр, туйәм-сәр-сисәмсәр, нимән хусканусәр пулса тухаҗҗә. К. В. Иванов хәйән халәхне наци колоричә паракан енсене пәтәмпех лайәх тәпчесе пәлнә. Вәл енсене хә-йән творчествинче ытларан та ытларах пәләртһә. Туй-шыльәксем пулса иртеҗҗә-и, инкек-синкексенчен сиплещә-и, җынсем пәр-пәрне пехил тәваҗҗә-и е ылханаҗҗә-и,—җак действисенче пуринче те Иванов чәваша хәй чунәпе, хәйән сән-сәпачәпе, хәйән кә-мәләпе илсе кәтартать.

Ват аттесем, аннесем,
Ырә курәр җәтмахра,
Пирән җәкәр-тәварсем
Пулчәр сирән умәрта,—

тенә йәркисене вулатпәр та әһир, түрех чәвашсен ваттисене асәнмалли йәлисене аса илетпәр;

Сивә кунсем киләҗ те,
Шәнса кайә вәри юн.

Хытә кунсем киләҗ те,
Хытса кайә җемҗе чун.
Вәри кунсем киләҗ те,
Вәриленә шәннә юн,
Хытһә җәртен ирәлсе
Җунса кайә җемҗе чун,—

тенисене вуласан, юмәҗсемпе әрәмҗәсен магиллә хәтланәвәсене аса илетпәр.

Җитмәл тинәс леш енчен
Килет карчәк Шап тән,
Вәр, сур, карчәк, яшкана—
Пәтгәр усал Тахтаман!
Утмәл тинәс уттичә
Ларитә, сикет йәс пуқан,
Сикех, сикех, йәс пуқан,—
Пәтгәр усал Тахтаман!
Вәтәр та пәр ту җинчә
Йәс хурапра пиҗ, яшка.
Җав яшкара пиҗ, җәлен,
Пиҗ тамәкра, упәшка!—

тенисене вуласан, тухатмәшсен җән-җурәма сәрхәл-таттарса яракан хәрушә такмакәсем аса килсе каяҗ-җә. Җакән пек вярәнсене вуласан действи әҗта, мән-ле обстановкәра, хәш вәхәтра пулса иртнисене питех те җәмәллән туйса илетән.

Поэмән тәп геройә — Нарспи. Уһән образә чи илемлә, чи җәләҗ, чи кәмәллә пултәр тесе, әһә пәэт татах та ытларах халәхә җывәх тума тәрәшһә. Уяв-ра вәйә калатә-и вәл, килте-алә еҗ тәватә-и, хәһә-сене кәтсе апат-җимәҗ хәтәрлет-и, хәйән мәскән шәппине пула куҗҗуль юхтаратә-и, — пур обстанов-кәра та Нарспи чәваш халәхә хушшинчен тухһә ирәк чәреллә хәр иккенне туйса тәратән. Акә вәл уявра вәйә калатә, шәпчәк сасси пек сассипе уяв юррисем янратать.

Е пурҗән җип илет те,
Юри-юрла тәр тәватә;
Е җәлеме ларатә те,
Җәвви шәрҗә пек пулатә;
Сүс хүреллә хурҗә йытә
Пәр кәрет те пәр тухатә.

Акә тата сак җинчи кушакә питне җума пуҗларә. Нарспийән „апат хәтәр хәһәшән, али-ури җәмәлран“. Пәтәмпех халәх сәмахләхә, халәх сәһәвәсем, йәлисем.

Поэмәри чуна кайса тивекен вярәнсенчен пәри— хәр йәһи. К. В. Иванов кунта та халәх поэзийән пуяһләхәпе анләһ уса курать. Ашшә-амәшне үпке-лешсе хүхленә чух поэт Нарспие мәнле сәмахсемпе хүхлемеллине хәйәнчен каласа тәмасть. Нарспи хәҗх пәлет әһә, мәншән тесен авалхи саманара чу-ралахра пурәннә чәваш хәрарәмә әмәртенех хәйән хуйхи-суйхипе чунхавалне качча кайһә чух куҗҗуль тумламәсем витәр юхтарса «хәр юрри» юррисене вярнаҗтарса хәварһә. Нарспин шәпи те җав-җавах. Вәл та хәйән ашшә-амәшәсем мул хыҗҗән кайса хәрән пуҗне җинишән татәлса йәрет:

Ей, аттеҗем, аннеҗем,
Мәншән җирәр хәр пуҗне,
Мәншән патәр хәрәре
Җичә ютән алине?—

тесе юрлатә вәл. Пәр Нарспи кәһә хүхленә-ши чунтан-чәререн татәлса җакән пек хурләхлә сәмах-семпе? Җук, хәйсен ирәкә урлах тантәшәсенчен уйәрәлма пүрнә мән пур чәваш хәрәсем качча кайһә чух җавән пек сәмахсемпе хүхленә.

Җапла ентә чәваш поэзийән классикә К. В. Ива-нов хәйән творчествинче халәх сәмахләхән мән

пур формисемпе те пите тӗплӗн тата ӗстан усӑ курнӑ. Ҫавӑнпа та унӑн поэзийӗ халӑха ҫывӑх, анланмалла. Анчах та К. В. Иванов халӑх творчествипе механически мар, мӗн алла лекнӗ ҫавна йышӑнса мар, унӑн чи паха тӗслӗхӗсене ҫеҫ суйласа илсе усӑ курнӑ. Фольклор тӗслӗхӗсене вӑл унта-кунта нимӗн тӗлсӗр сапаласа яман, хӑйсене килӗшӗллӗ вырӑнсене калӑпласа пынӑ. Ҫак енчен вӑл пирӗн ҫаваш литературине епле аталанса пымаллине ҫул кӑтартса парса хӑварнӑ.

Вырӑс литературинче халӑх творчествин вӑйӗпе ӗмӗр тӗксӗмленми илемне никамран малтан А. С. Пушкин нихӑҫан пулман виҫене ҫекленӗ пекех, пирӗн ҫаваш литературинче К. В. Иванов хӑй халӑх фольклорӗн хӑватне кӑтартса панӑ. Унӑн произведениӗсем халӑх чӗринчен, халӑх кӑмӑлӗнчен, халӑх шухӑшӗнчен тухса пынӑ, халӑх сӑмахлӑхӗпе сӗткенленсе чечекленнӗ. Ҫавӑнпа та вӗсене халӑх хӑйӗн чи паха пуянлӑхӗ вырӑнне шутласа, нихӑҫан ман-масла чӗрере тытса усрать.
